

Nyeste Skilderie af Kjøbenhavn.

Syvogtyvende Aargang. No. 20.

Udgivet og redigeret af Fr. Thaarup, Etatsraad.

Forsendes, ifølge Kongel. allernaadigst Tilladelse, med Brevposterne.

Tirsdagen den 9 Marts 1830.

Om Algier.

(Om Frankrigs Stilling mod Algier, der hører til vor nyeste Lids Histories mærkeligste Punkter, læser man i Courier françois følgende:)

Den ordentlige Fremgangsmaade mod Regenten af Algier, Hussein-Dey, havde maattet bestaae i, efter en rigtig Politisk, at prøve hans Reclamation og derpaa kategorisk at svare. Da hans Fordring var liquid, saa var kun Spørgsmaalet: om den var bleven betalt? Da dette er det beskidte Punkt, saa havde man skullet anordne en Undersøgelse, for at erfare, hvad der var bleven af den franske Stat ydede Sum; i hvilke Hænder den var overgivet og hvilke Fuldmagter til Beregningsudkast for Dejen ere blevne undertegnede. En i denne Hensigt udnævnt Commission vilde have viist Husseins Reclamationer i deres Ugyldighed eller have draget Straf over Forøderne og over alle, som under Navn af Gaver, diplomatisk Galanteri og Sportel, havde forteret og opslugt den, lige som saa ofte en Restitutions Capital og Renter forsvinde. Denne Handlungsmaade vilde have været den simpleste og rigtigste. Men man har ikke anvendt den; man har begyndt med at fortørnes, uden at vide, hvo der har Ret, at true, uden at være sikker paa Midlet, til at kunne udføre sine Trudselser og nu først, efter en tre Aars ligesaa virk-

ningsløs som kostbar og fordærvelig Blokade, tænker man endeligen paa at komme ud af den latterlige Stilling, i hvilken man uden Overlæg havde styrket sig. Det Resultat, som man nu synes at have faaet, er en Krig mod Algier, i Forbindelse med Paschaen af Egypten. Hvad vi tænke derom, er bekendt; vi indskrænke os nu kun til nogle geographiske Details over Lejet af den Røverhule, som man foresætter sig at angribe.

Jol, Julia Casarea, Algezair, Arger, Arcel — ere de forskjellige Navne, under hvilke man kender Algier. Denne Stad, hvis Huse alle, saavel udvendig, som indvendig, ere hvidtede med Kalk, viser sig for Blikket i glimrende Stikkelse, naar man nærmer sig den til Søes. Liggende paa en i en Halvkreds opstigende Klippe, hæver den sig amphitheatrisk, fremvisende dens Huse, der istedet for Tage kun har Terrasser. Dens Gader ere meget smalle, og man finder ingen mærkbar Bygning, eller nogetslags Mindesmærke deri. Det smukkeste Huus er Deyens, der ligger omtrent midt i Staden. Det bliver prydet af to Galerier, som blive baarne af en dobbelt Søilerække af Marmor og Porphyr, med nogle Forskønnelser af Mosaik. I denne Bygnings Gaard, som er omgivet af Galerier, bliver Divanet og Conseilet hver Uge om Lørdagen, Søndagen, Mandagen og Tirsdagen holdt; ogsaa holder Præsidenten eller Deyen her sit Maaltid offentlig. Festerne bestaae ikke i kostelige Wine eller udsøgte Retter. Der kommer paa Taalet

kunde man bestemme, aarlig kun at modtage Tiendelen af Kjøbesummen; dette blev altsaa 60 Millioner om Aaret foruden Renter.

Dertil regne man endnu Værdien af de i de store Stæder Tyrkerne fratagne Huse.

Paa denne Maade vil Expeditionen, saa meget gavnlig for Frankrig under alle Synspunser, end blive meget fordelagtig for vore Finantser og maatte mere end tilbøieligt igjen kunne indbringe Summen som den maatte koste.

(Lit. Bl. d. B. No. 476).

Solketallet i Sverrig.

Ved 1825 Aars Slutning var Folkemængden beregnet at være i alt . . . Mennesker 2,771,252
Overskuddet af Fødte 1826 imod Døde . 34,098
1827 23,218
1828 19,494

Altsaa ved 1828 Aars Udgang . . . 2,848,062

Af dette Beløb var i Hovedstaden
Stokholm beregnet at være 77,073
Antallet af Ægtefæder, Fødsler og Døds-
fald har været: 1826   1827   1828
Ægteviiede Par 22525   20339   27440
fødte 97125   88138   95324
Døde 63027   64920   78860

I Stokholm i Særdeleshed:
Ægteviiede Par 650
Fødte 2741   2540   2676
Døde 3792   3986   4295

Mere Detail findes i den Tabel, og Beretning til Kongen af 16 Jan. 1830, som af Tabelkommissionen er indgivet, og som læses i Post- og Inrikes Tid. Nr. 49.

Blandede Efterretninger.

Thorwaldsen er d. 14 Febr. om Aftenen Kl. 5 kommen til München, for at være tilstede ved Aabningen og Opstillingen af det af ham opførte Gravminde for Hertug Eugen af Leuchtenberg. Han var allerede Aftenen forud ventet til et glimrende Bal, som en betydelig Deel af de anseeligste Indvaanere i Staden, af forskjellige Stænder, havde anstillet Kunstneren til Ære, til Gjengjæld for det skjønnede Bal, til hvilket de af ham forrige Aar vare indbudne. Man havde glædet sig ved Haabet at see dette Bal forherligt ved Nærværelsen af vor Tids største Bildhugger. Gravmindet, hvilket, som bekendt, Hds. kongel. Højhed Hertuginde af Leuchtenberg lader i Michaels Kirke oprette af sin afdøde Gemal, skal afsluttes d. 20de; da den 21de, som var Hertugens Dødsdag, indtræffer en Søndag. Det bliver en af den bayeriske Hoved- og Residensstads skjønneste plastiske Prydelser. „Vi høre, hedder det i en Skrivelse fra München, til vor store Sorg, at den udmærkede Kunstner strax derpaa igjen vil forlade os, men vi haabe dog, at hans kongelige Beskytters og Belynders Hyldest, der nu første Gang modtager ham i sin Hovedstad, at hans talrige Højsagters og Venners Kjerlighed, og vore Kunstsamlings Skatter skulle kunne bestemme ham til et længere Ophold i vor Midte. Han steg her af i sin Vens og Kunstbroders, den i Italien sig opholdende Professor Rauch's Waaning.“

Den unge lærde Dr. Schulz, Professor ved Universitetet i Gießen, som for fire Aar siden paa Kongen af Frankrigs Bekostning tiltraadte en Rejse til Orienten, er drøbt i Provindsen Kurdistan, paa Grændsen af Inal-Huerile imellem Byerne Bash-Kukah og Perihan-Nichin. Den engelske Gesandt i Tauris, Oberst Macdonald, som forhen gæstvenligen havde modtaget den lærde Rejsende i sit Huus, meddeelte under 1 Jan. Underretningen om denne grusomme Begivenhed til Paris, med Bemærkning, at han endnu ikke kjendte de nøje Omstændigheder. Han havde truffen Anstalter til at faae den Myrdedes Papirer reddede, og Gjerningsmændene straffede. To Betjente, en